

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Chemnitz (Niemcy) w dniu 3 sierpnia 2006 r. — Matthias Zerche przeciwko Landkreis Mittweida**

**(Sprawa C-334/06)**

(2006/C 261/19)

*Język postępowania: niemiecki*

#### Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Chemnitz (Niemcy).

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

*Strona skarżąca:* Matthias Zerche.

*Strona pozwana:* Landkreis Mittweida.

#### Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może na swoim terytorium odmówić uznania uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone, gdy upłynął zarządzony w związku z tym środkiem termin ponownego wydania prawa jazdy w kraju, zanim wydano prawo jazdy w innym państwie członkowskim i jeżeli na podstawie obiektywnych przesłanek (brak miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, które wydało prawo jazdy i bezskuteczny wniosek o ponowne wydanie prawa jazdy w kraju) należy wnioskować, że poprzez uzyskanie zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy miało nastąpić obejście ścisłych materialnych wymogów postępowania w sprawie ponownego wydania prawa jazdy, w szczególności badania medyczno-psychologicznego?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 237, str. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Chemnitz (Niemcy) w dniu 3 sierpnia 2006 r. — Steffen Schubert przeciwko Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis**

**(Sprawa C-335/06)**

(2006/C 261/20)

*Język postępowania: niemiecki*

#### Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Chemnitz (Niemcy).

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

*Strona skarżąca:* Steffen Schubert.

*Strona pozwana:* Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis.

#### Pytania prejudycjalne

1) Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. <sup>(1)</sup> państwo członkowskie może żądać od posiadacza prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, aby złożył on do władz krajowych wnioski o uznanie prawa do skorzystania z tego uprawnienia do kierowania pojazdami w kraju, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone?

Jeżeli odpowiedź będzie przecząca:

2) Czy art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może na swoim terytorium odmówić uznania uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone, gdy upłynął zarządzony w związku z tym środkiem termin ponownego wydania prawa jazdy w kraju, zanim wydano prawo jazdy w innym państwie członkowskim i jeżeli na podstawie obiektywnych przesłanek (brak miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, które wydało prawo jazdy i bezskuteczny wniosek o ponowne wydanie prawa jazdy w kraju) należy wnioskować, że poprzez uzyskanie zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy miało nastąpić obejście ścisłych materialnych wymogów postępowania w sprawie ponownego wydania prawa jazdy, w szczególności badania medyczno-psychologicznego?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 237, str. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Chemnitz w dniu 3 sierpnia 2006 r. — Manfred Seuke przeciwko Landkreis Mittweida**

**(Sprawa C-336/06)**

(2006/C 261/21)

*Język postępowania: niemiecki*

#### Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Chemnitz (Niemcy).

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Manfred Seuke.

Strona pozwana: Landkreis Mittweida.

**Pytania prejudycjalne**

1) Czy zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. <sup>(1)</sup> państwo członkowskie może żądać od posiadacza prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, aby złożył on do władz krajowych wniosek o uznanie prawa do skorzystania z tego uprawnienia do kierowania pojazdami w kraju, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone?

Jeżeli odpowiedź będzie przecząca:

2) Czy art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może na swoim terytorium odmówić uznania uprawnienia do kierowania pojazdami na podstawie prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, jeżeli uprzednio posiadaczowi zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy odebrano prawo jazdy w kraju bądź zostało ono w inny sposób uchylone, gdy upłynął zarządzony w związku z tym środkiem termin ponownego wydania prawa jazdy w kraju, zanim wydano prawo jazdy w innym państwie członkowskim i jeżeli na podstawie obiektywnych przesłanek (brak miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, które wydało prawo jazdy i bezskuteczny wniosek o ponowne wydanie prawa jazdy w kraju) należy wnioskować, że poprzez uzyskanie zagranicznego wspólnotowego prawa jazdy miało nastąpić obejście ścisłych materialnych wymogów postępowania w sprawie ponownego wydania prawa jazdy, w szczególności badania medyczno-psychologicznego?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 237, str. 1.

**Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-338/06)

(2006/C 261/22)

Język postępowania: hiszpański

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie, iż poprzez brak prawidłowej transpozycji dyrektywy Rady 77/91/EWG <sup>(1)</sup> z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu w celu uzyskania ich równoważności dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy, a w szczególności:

- 1) jej art. 42 w związku z art. 29 ust. 1 i 4, zezwalając na to, aby walne zgromadzenie postanowiło o emisji nowych akcji z wyłączeniem prawa pierwszeństwa ich nabycia po cenie niższej od ich rozsądnej wartości;
- 2) jej art. 29 ust. 1 przyznając prawo pierwszeństwa objęcia akcji w przypadku podwyższenia kapitału poprzez wniesienie wkładów pieniężnych nie tylko akcjonariuszom, ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje;
- 3) jej art. 29 ust. 6 w związku z art. 29 ust. 1 przyznając prawo pierwszeństwa objęcia obligacji zamiennych na akcje nie tylko akcjonariuszom ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje wcześniejszych emisji;
- 4) jej art. 29 ust. 6 w związku z art. 29 ust. 4 poprzez brak postanowienia, iż walne zgromadzenie akcjonariuszy może postanowić o wyłączeniu prawa pierwszeństwa objęcia obligacji zamiennych na akcje.

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Komisja twierdzi, iż art. 158, 158 i 293 Real Decreto Legislativo 1564/1989, de 22 de diciembre de 1989 r. por el que se aprueba El Texto Refundido de la Ley de Sociedades Anónimas (królewski dekret ustawodawczy 1564/1989 z dnia 22 grudnia 1989 ustanawiający tekst jednolity ustawy o spółkach akcyjnych, „LSA”) dokonały nieprawidłowej transpozycji dyrektywy 77/91/EWG z następujących powodów:

- 1) art. 159 ust. 1 akapit drugi LSA narusza art. 42 w związku z art. 29 ust. 1 i 4 dyrektywy 77/91/EWG zezwalając na to, aby walne zgromadzenie akcjonariuszy mogło postanowić o emisji nowych akcji z wyłączeniem prawa pierwszeństwa ich objęcia po cenie niższej niż ich wartość rynkowa;
- 2) art. 158 ust. 1 LSA narusza art. 29 ust. 1 dyrektywy 77/91/EWG przyznając prawo pierwszeństwa objęcia akcji w przypadku podwyższenia kapitału poprzez wniesienie wkładów pieniężnych nie tylko akcjonariuszom ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje;
- 3) art. 158 ust. 1 LSA narusza art. 29 ust. 6 dyrektywy 77/91/EWG w związku z art. 29 ust. 1 przyznając prawo pierwszeństwa objęcia obligacji zamiennych na akcje nie tylko akcjonariuszom ale także posiadaczom obligacji zamiennych na akcje wcześniejszych emisji;